

Sygn. akt I C 466/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka R. Niedźwiecka

Protokolant st. sekr. sądowy Barbara Kostusik

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 roku w Białej Podlaskiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko M. M. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 6.538,17 zł (sześć tysięcy pięćset trzydzieści osiem złotych siedemnaście groszy) wraz z odsetkami od 02 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku według stopy odsetek ustawowych oraz od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty według stopy odsetek ustawowych za opóźnienie ;
2. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 1.469,13 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt dziewięć złotych trzynaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 380/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02 stycznia 2014 roku powód (...) Spółka Akcyjna w B. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego M. M. (1) kwoty 6.538,17 zł z wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto domagał się zwrotu kosztów sądowych w kwocie 82,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. oraz zwrotu kosztów e-card w wysokości 2,13zł. .

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że strony w dniu 22 grudnia 2009 roku strony zawarły umowę o pożyczkę gotówkową numer (...) na , na mocy której pozwany zobowiązał się do zwrotu łącznej kwoty 7.562,00 zł w 100 tygodniowych ratach począwszy od 04 stycznia 2010r. . Wskazano ,że pozwany mimo obowiązku wynikającego z umowy nie wywiązywał się z niego i spłacił jedynie część zobowiązania w kwocie 2.708,00 zł. . Podniesiono ,że w dniu 07 sierpnia 2013r. wezwano pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia , jednak wezwanie okazało się bezskuteczne. Następnie pismem z dnia 09 lutego 2011r. pozwany uznał swoje zobowiązanie wobec powoda i oświadczył ,że zwróci zadłużenie począwszy od dnia 16 lutego 2011r..Podkreślono ,że tym samym został przerwany bieg przedawnienia roszczeń powoda wobec pozwanego w związku z zawartą umową. Wskazano ,że na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 4.854,00 zł. tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwota 1.684,17 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek. Wskazano czasokres , za który wyliczono skapitalizowane odsetki oraz stopę procentową według której je wyliczono.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 25 marca 2014r. w sprawie VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

W piśmie z dnia 02 czerwca 2015 r. (k.9-39), do którego dołączono pozew na urzędowym formularzu oraz załączniki do pozwu strona powodowa podtrzymała żądanie oraz w zakresie kosztów wniosła o zasądzenie na jej rzecz opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych i zwrotu kosztów opłaty sądowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2009 roku (...) Spółka Akcyjna w B. zawarła z M. M. (1) umowę pożyczki numer (...), na podstawie której udzieliła mu pożyczki w kwocie 3.990,00 zł. Pozwany został zobowiązany do zwrotu pożyczki wraz z oprocentowaniem w wysokości 821,56 zł -określonym na 20% w stosunku rocznym, opłatą przygotowawczą w kwocie 190,00 zł, opłatą za obsługę pożyczki w domu w wysokości 2.750,44zł. Pożyczka została udzielona na 100 tygodni z ratą tygodniową w wysokości 75,62 zł.. Pożyczka zgodnie z umową miała być spłacana począwszy od dnia 28 grudnia 2009r. Do chwili wniesienia powództwa pozwany spłacił kwotę 2.708,00 zł ..Pismem z dnia 10 lutego 2011r. pozwany M. M. (1) na piśmie uznał swoje zobowiązanie wobec powoda wynikające z zawarcia umowy pożyczki z dnia 22 grudnia 2009r. numer (...) w kwocie 5.399,00 zł. Zgodnie z w/w uznaniem pozwany zobowiązał się do spłaty na rzecz powoda kwoty po 300,00 zł. miesięcznie do dnia 10-go każdego miesiąca począwszy od dnia 10 lutego 2011r. .

Pismem z dnia 07 sierpnia 2013r. z uwagi na niewywiązywanie się z warunków uznania długu wezwano pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 6.304,78 zł. w tym kwoty 4.854,00 zł. tytułem niespłaconych rat pożyczki i kwoty 1.450,78 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spłacie poszczególnych rat pożyczki do dnia 07 sierpnia 2013r. .

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd Rejonowy ustalił na podstawie : poświadczonej za zgodność z oryginałem umowy pożyczki k. 21, historię spłat k. 22-26, , kartę spłat pożyczki – k. 75, zobowiązanie k. 30, przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania– k. 31 - 38, częściowo zeznania pozwanego – k. 95v- 96 w zw. z k. 79v – 80, pismo powoda – k. 84-86.

W ocenie sądu wskazane wyżej dowody z dokumentów nie budziły wątpliwości sądu, pozwany ich nie zakwestionował poza umowną pożyczki, co do której wskazał, że podpisał tę umowę jako poręczyciel a nie jako pożyczkobiorca. Zeznaniami pozwanego w tym zakresie sąd nie dał wiary uznając je za niewiarygodne w tej części. Z przedłożonej umowy pożyczki – k.21 jednoznacznie wynika, że pozwany składał na niej swoje podpisy jako pożyczkobiorca a nie poręczyciel, czemu dowodzi złożony przez niego oryginał karty spłat pożyczki – k. 75 a także złożone przez powoda porozumienie z dnia 11 stycznia 2011r. – k. 30. Podnieść należy, że pozwany w toku postępowania przed sądem nie kwestionował okoliczności, że złożone na tych dokumentach podpisy o treści „ M. M. (1) „ i „ M. M. (2) „ to są jego podpisy pozwanego. Nie zasługują także na uwzględnienie jego zeznania w których wskazuje, że mimo, że nie był pożyczkobiorcą a był jedynie poręczycielem to spłacał pożyczkę, którą miała według twierdzeń pozwanego zaciągnąć J. D..G. tak było pozwany nie podpisałby wskazanego porozumienia z k. 30 i nie spłacałby pożyczki – na co wskazał w zeznaniach. Nie są także wiarygodne zeznania pozwanego w części, w której wskazał, że w momencie kiedy składał podpisy na umowie pożyczki to wyszedł ze szpitala i nie wiedział co robił. Zeznaniami pozwanego w tej części przeczy kserokopia dokumentacji medycznej, którą złożył on na rozprawie w dniu 13 listopada 2015r.- k. 78. Z w/w karty leczenia szpitalnego wynika, że pozwany był leczony w okresie od 12 grudnia 2007r. do 23 marca 2009r.. Tak więc nie są prawdziwe twierdzenia pozwanego, że w momencie kiedy składał podpisy na umowie pożyczki to wyszedł ze szpitala, bowiem wypis ze szpitala nastąpił na niemal 9 miesięcy przed podpisaniem przez niego umowy pożyczki. Ponadto jak wskazał sam pozwany nie jest osobą ubezwłasnowolnioną ani częściowo ani całkowicie, tak więc miał rozeznanie co do rodzaju umowy, którą podpisał.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Sąd nie miał wątpliwości co do istnienia zobowiązania. Pozwany ogólnikowo stwierdził, że kwestionuje kwotę dochodzonej należności, bo częściowo ją spłacił. Podnieść należy, że powód dochodząc roszczenia wskazał, że pozwany uiścił część należności w łącznej kwocie 2.708,00 zł. i pozwany tej okoliczności nie kwestionował, a ta okoliczność znajduje potwierdzenie w twierdzeniach pozwanego że spłacił część należności. Wskazać także należy, że powód wskazał co składa się na kwotę dochodzoną pozwem – a mianowicie kwota 4.854,00 zł. tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwota 1.684,17 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek. Przypomnieć należy, że pozwany zawierając w dniu 10 lutego 2011r. porozumienie z powodem także zobowiązał się wówczas do zapłaty łącznej kwoty 5.399,00zł. wynikającej z zawartej przez niego umowy pożyczki .Jak wynika z wezwania do zapłaty z dnia 07 sierpnia 2013r. na zobowiązane pozwanego względem strony powodowej składała się kwota 4.854,00 zł. tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwota 1450,78 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek. Tak więc kwota pożyczki dochodzona przez powoda jest taka sama i uwzględnia spłaty jakich dokonał pozwany, zwiększyła się jedynie wysokość skapitalizowanych odsetek co wynika z czasookresu za jaki je naliczono. Podnieść należy, że pozwany nie kwestionował wyliczeń powoda a wskazał jedynie, że część kwoty spłacił.

Uznając za zasadne powództwo sąd zasądził żadaną pozwem kwotę 6.538,17 zł. . O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z dyspozycją art. 108 § 1kpc Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z art. 98 § 1kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).§ 3 art. 98 kpc stanowi zaś, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Koszty procesu ujęte w wyroku objęły : wydatki powoda na opłatę sądową w łącznej kwocie 250,00 zł (82,00 zł. uiszczona przy wnoszeniu pozwu w (...) i kwota 168,00 -k.8), kwotę 2,13 zł. uiszczoną z tytułu eCard (należność uiszczona przy wnoszeniu opłaty w (...)), kwotę 1.200,00 tytułem wynagrodzenia radcy prawnego określona na podstawie § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490.) oraz kwotę 17,00 zł. tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (k.14). Łącznie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.469,13 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów i w oparciu o powołane w treści uzasadnienia przepisy orzeczono jak w wyroku.